

Lighthouse Trails'in minikirja 20.6.2016

Varokaa Betheliä: Tiivistelmä Bill Johnsonin epäraamatullisista opetuksista

Beware of Bethel: A Brief Summary of Bill Johnson's Unbiblical Teachings

By Bill Randles

Mitä ajattelisit raamattukoulusta, joka lähettää nuoria kirjaimellisesti makaamaan pitkällään kuolleiden saarnamiesten haudoilla, jotta oppilaat imisivät haudoilla leijuvan "voitelun"? Entä seurakunta, jossa höyheniä, kultaa ja jalokiviä sisältävä sumu laskeutuu palvojen päälle pyhäkössä? Entä konferenssi, jossa yhdessä työpajassa profeetallisesti "tulkitaan tatuointeja"?

Mitä odottaisit seurakunnalta, joka on yhdistelmä Uskonsanan harhaa ja Kenneth Copeland'in ja Kenneth Hagin'in menestyksen *evankeliumia*, Oral Roberts'in ja Benny Hinn'in merkkejä ja ihmeitä, "hengellisen sodankäynnin" ja hypervapautusliikkeen väärä olettamuksia, "profeetallista liikettä" ja Toronton Siunauksen gnostilaista mystiikkaa?

Sinun ei tarvitse kauemmin ihmetellä, sillä on olemassa sellainen "palvelutyö," joka on nykyisin profeetallisen liikkeen helpoimmin tunnistettava ja vaikutusvaltaisin julkisivu. Tarkoitan Bill ja Beni Johnson'ia, jotka yhdessä paimentavat Kalifornian Redding'in Bethel-seurakuntaa ja sen alaisia työmuotoja, kuten "Jesus Culture"-nuorisobändi ja Yliluonnollisen Palvelutyön Koulu (School of Supernatural Ministry).

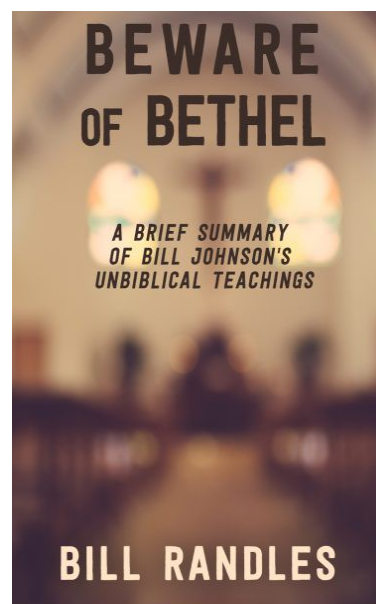
Bill Johnson, arvostettu konferenssipuhuja ja johtaja, on tehnyt useita bestseller -kirjoja ja häntä pidetään apostolina ja profeettana apostolien ja profeettojen liikkeessä. Hänen palvelutyönsä on vaikuttanut satoihintuhansiin ihmisiin ja he ovat osallistuneet retriitteihin ja konferensseihin, joissa "voitelu" on "jaettu" heihin.

Ymmärtääksemme täysin tätä profeetallista liikettä nykytilassaan, meidän täytyy tarkastella Bill Johnson'in opetuksia Jumalan Sanan valossa. Eikö Jeesus varoittanutkin meitä, ettemme olisi sinisilmäisiä, vaan että "jokainen puu tunnetaan hedelmästään"?

Kavahtakaa väärä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammasten vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään. (Matt. 7:15-20)

Jokaisen profeetaksi tunnustautuvan ensisijainen "hedelmä" on opetus. (Sama pätee jokaiseen pastoriin tai apostoliin tai kehen tahansa, joka esiintyy Jumalan nimessä).

Tarkastelkaamme joitakin Bill Johnson'in opetuksia, jotka menevät metsään niin monella alueella, ettei oikein tiedä, mistä aloittaa. Lyhyiden vuoksi käsittelen vain neljää huolen aluetta: a) Uskonsanan liikettä (The Word of Faith Movement); b) Johnson'in opetuksia lihaksi tulemisesta (Incarnation); c) voittoa (Pyhä Henki); ja d) hänen teologiaansa kokemuksesta. Kehotan sinua olemaan 5. Moos. 13. luvun mukainen tuomari.

I. Uskonsanan liike

Ei tarvitse kauan lukea hänen kirjojaan, kun jo huomaa, että Johnson on Uskonsanan opetusten puolestapuhuja, joita Kenneth Hagin ja Kenneth Copeland ovat popularisoineet. Siksi on tarpeen esittää lyhyt katsaus Uskonsanan opetukseen, jotta näkisimme, mistä Johnson tulee.

Lyhyesti, Uskonsanan opetus perustuu gnostilaiseen tulkintaan lankeemuksesta ja lunastuksesta. Seuraava on oma mukaelmani heidän selityksestään:

Kun Jumala loi Aadamin, Hän antoi hänelle maan hallinnan, hallita ja vallita Jumalan sijaisena. Kuitenkin, kun Adam lankesi totellessaan Saatanaa, hän luovutti tuon Jumalan antaman hallinnan Saatanalle, josta tuli ”tämän maailman jumala.” Isäjumala ei voinut noin vain tulla ja ottaa hallintaa takaisin – Adam oli antanut sen pois.

Jumalan oli löydettävä keino tulla ihmisenä ja tehdä tyhjäksi Aadamin typeryys ja voittaa takaisin Aadamin Saatanalle antama valta. Jeesus on tuo ihminen. (Uskonsanan opettajat kyllä tunnustavat, että Jeesus on Jumala, mutta uskovat, että Hän ”asetti sivuun oman jumaluutensa” inkarnaatiossa).

Ihmisenä Jeesus tuli maailmaan, vastusti kaikkea sitä kiusausta, johon Aadan ja Eeva ja ihmisrotu suostuivat ja kuoli ristillä uhrina syntiemme tähden.

Siinä on kuitenkin ketunlenkki, sillä uskonsanan opettajat väittävät, että ihmisen pelastusta ei varmistettukaan Jeesuksen sijaiskuolemassa ristillä syntiemme tähden. Sen sijaan Jeesuksen oli ensin laskeuduttava helvettiin ja kärsittävä Saatanan ja hänen kätyriensä kidutusta, kunnes Jumala oli tyydytetty ja voi *laillisesti* herättää Hänet kuolleista.

Jumalan Sana tietysti sanoo, että Jeesuksen kuolema ristillä oli riittävä ja että kun Hän sanoi ”Tetelestai” (Se on täytetty), niin se todella oli täytetty. Copeland ja Hagin kuitenkin opettavat, että se ei ollut täytetty, ennenkuin Jeesus oli kirjaimellisesti ”tullut synniksi” ja kestänyt demonisen kidutuksen helvetissä.

Uskonsanan mukaan syntiinlankeemus koski yhtä paljon vallan ja auktoriteetin menettämistä, kuin se koski syntiä ja vieraantumista Jumalasta. Pelastus koskee siten vallan ja auktoriteetin palauttamista yhtä lailla kuin syntien anteeksisaamista. Saamme vallan takaisin ja voimme nyt harjoittaa herruutta tähän elämään nähden ja ottaa auktoriteetin pahuuden yli.

Johtuen tästä vääristyneestä näkemyksestä Uskonsana on vallan (engl. power = valta, voima) uskonto. Tämän vuoksi uskonsanan kristityt vähän väliä puhuvat auktoriteetista; he ”sitovat ja/tai päästävät” enkeleitä ja demoneja; he julistavat, nuhtelevat ja muutoin puhuvat rauhan, suosion ja armon ”vapauttamisesta” tähän tai tuohon tilanteeseen.

Tämän teologian ydin on ”uskovan auktoriteetin” palauttaminen ja käyttö käytännössä.

Ihanne Uskonsanan piireissä on uudestisyntynyt ihminen, jolla on voima ja auktoriteetti, ihmemies, joka on tullut ”ilmestystietoon” siitä, ”kuka hän on Kristuksessa” ja demonstroi ”voitelun” voimaa kadotetulle maailmalle. Todella historiallisten hahmojen, kuten John Alexander Dowie, John G. Lake ja William Branham, ympärille on kehittynyt laajoja mytologioita. He sanovat heidän olevan ne miehet, jotka todella ”ottivat auktoriteetin” ja osoittivat meille kaikille, mitä jokainen uskova voisi tehdä, jos hänellä olisi vain usko ja ”voitelu” tehdä niin!

Uskonsana (WOF) versoo näiden ihanteiden aikaisemmasta ilmauksesta, opista Jumalan ilmestyslapsista (Manifested Sons of God = MSOG), jonka AOG kerran torjui 1940-luvulla, mutta on nyt laajalti omaksuttu tässä uudessa muodossa. MSOG perustuu virheelliseen tulkintaan jakeesta Room. 8:19: ”Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä.”

Perinteinen kristinusko on ollut sillä kannalla, että tämä jae viittaa siihen, mitä tapahtuu Herran ruumiillisessa tulemuksessa. Kun Jeesus palaa, niin kirous luomakunnalle lopulta poistetaan ja todelliset Jumalan lapset ilmestyvät.

MSOG kuitenkin opettaa tämän jakeen tarkoittavan, että luomakunta odottaa seurakunnan pääsevän vallan ja auktoriteetin tuntemukseen ”todistaakseen (manifest)” lapseutemme (sonship) maailmalle merkkien ja ihmeiden kautta. Kaiken tämän täytyy tapahtua, ennenkuin Jeesus voi tulla

takaisin!

Tämä on se konteksti, jossa voidaan ymmärtää, mistä Bill Johnson, Jesus Culture ja Bethelin Yliluonnollisen Palvelutyön Koulu (Bethel School of Supernatural Ministry) tulevat heidän pyrkiessään tuomaan seurakunnan ”mystisen herätyksensä” voimaan ja voiteluun.

II. Lihaksituleminen

Opetuksessaan lihaksitulemisesta Bill Johnson toteaa ja aivan oikein, että Jeesus Kristus on Jumala. Mutta Bill Johnson myös painottaa epäraamatullista äärimmäisyyttä, että Jeesus täydellisesti laitto siivuun jumaluutensa:

Jeesuksella ei ollut mitään kykyä parantaa sairaita. Hän ei voinut ajaa ulos riivaajia eikä Hänellä ollut kykyä herättää kuolleita. Hän sanoi itsestään jakeessa Joh. 5:19: ”Poika ei voi itsestensä mitään tehdä.” Hän oli laittanut jumaluutensa siivuun. Hän teki ihmeitä ihmisenä oikeassa suhteessa Jumalaan, koska Hän asetti mallin, jotakin meille seurattavaksi. Jos Hän teki ihmeitä Jumalana, niin olisimme kaikki äärimmäisen otettuja, mutta meillä ei olisi mitään pakkoa (compulsion) jäljitellä Häntä. Mutta kun näemme, että Jumala on valtuuttanut meidät tekemään, mitä Jeesus teki – ja enemmänkin – niin silloin ymmärrämme, että Hän asetti vapaaehtoisia rajoituksia itselleen osoittamaan meille, että me myös voimme tehdä sen. Jeesus tyhjensi itsensä niin, että oli kykenemätön tekemään, mitä Isä Häneltä vaati – ilman Isän apua.¹

Tässä Johnson'in opetuksessa on useita ongelmia. On esimerkiksi teologisesti epätarkkaa sanoa, että ”Jeesuksella ei ollut mitään kykyä . . .” ja että Jeesus ”laittoi siivuun jumaluutensa.” Se on vaarallisen lähellä Kristuksen jumaluuden kieltämistä, sillä määritelmänsä perusteella jumaluutta ei voi ”laittaa siivuun” eikä myöskään voida sanoa, että Jumalalta koskaan puuttuisi kykyä missään mielessä.

Inkarnaatiossa ikuinen Jumala tuli ihmiseksi, vaikka ei milloinkaan lakannut olemasta Jumala. Hänellä oli aina kaikki valta, mutta Hän rajoitti itsensä kieltäytyen vallan ja majesteettiuden oikeuksista, jotka ovat luontaisia Hänelle, voidakseen elää ja kuolla puolestamme tosi ihmisenä.

Toinen ongelma tässä on, että Johnson väittää Jeesukseen tehneen ihmeitä ”asettaakseen meille mallin . . . näyttääkseen meille, että me myös voisimme tehdä niitä . . .”

Tämä on keskeinen opetus Uskonsanassa, josta Johnson on tullut. Yksilöuskovina me muka voimme ja meidän pitäisikin tehdä kaikki Jeesuksen tekemät ihmeet Hengen voimassa. Johnson'ille osasy Jeesuksen lihaksitulemiseen oli näyttää meille, että myös me voimme tehdä, mitä Hän teki!

Ihmevoiman etsintä on harhaa ja on johtanut monet petokseen. Jeesus ei tehnyt ihmeitään ”osoittaakseen meille, että me voimme tehdä sen.” Jeesuksen ihmeet ovat todistuksia Jumalan armollisuudesta, ovatpa ne ihmeitä evankeliumeissa, Apostolien Teoissa, tai kaikkialla maailmassa tänä päivänä Hänen nimessään tehtyjä ihmeitä. ”Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.” Meidän ei tule etsiä niitä. Vain ”paha ja avionrikkoja sukupolvi etsii merkkejä”.

Johnson itseasiassa väittää, että jokaisella uskovalla on kyky kokea suurin osa siitä, mitä Jeesus koki evankeliumeissa, jopa kirkastuminen! Hän sanoo:

Melkein kaikki Raamattuun kirjatut kokemukset olivat profeetallisia esimerkkejä alueista Jumalassa, jotka ovat saatavana uskovalle. Kirkastusvuori nosti rimaa merkittävästi mahdolliselle inhimilliselle kokemukselle . . . Valtava opetus tässä tarinassa on, että Jeesuksella Kristuksella, ihmisen Pojalla, oli Jumalan kirkkaus päällänsä. Jeesuksen kasvot loistivat Jumalan kirkkautta, samanlaista kuin Mooseksen, hänen tultuaan alas vuorelta.²

Johnson ei näytä arvostavan, että vaikka Jeesus inkarnaatiossa tuli ”kuin yhdeksi meistä,” niin Hänen ainutlaatuisuuttaan ei voida turvallisesti vähätellä. Kuvittele hengellisyyttä, joka tuhlataan kirkastumisen saamiseen! ([imagine a spirituality spent seeking to attain a transfiguration!](#)) Ei ihme, että Johnson'in oppilaat näkevät sellaista vaivaa etsiessään ”kirkkauden” kokemuksia.

III. "Voitelu"

Seuraava puoli Johnson'in opetuksessa, joka on vaarallinen ja on johtanut holtittomaan mystiikkaan, johon monet Bethel'iin liittyneet ovat sekaantuneet, on se, mitä hän opettaa Pyhästä Hengestä, varsinkin "voitelusta". Johnson sanoo:

Kristus ei ole Jeesuksen sukunimi. Sana Kristus tarkoittaa "Voideltu" eli "Messias" . . . [Kristus] on titteli, joka viittaa kokemukseen. Ei riittänyt, että Jeesus lähetettiin taivaasta maan päälle tittelin kanssa. Hänen oli saatava voitelu kokemuksessa suorittaakseen sen, mitä Isä halusi.³

Ensinnäkin tässä on esimerkki opettajasta, joka asettaa epäraamatullisen eron "Jeesuksen" persoonan ja sanan "Kristus" välille. Se on hyvin vaarallista ja vastaa sitä, mitä New Age -liike väittää ja se tehdään samankaltaisen päämäärän vuoksi.

Uusiaikalaiset haluavat vahvistaa (väärän) käsityksen, että Jeesus oli pelkästään valaistu ihminen, sellainen, joka voideltiin (tehtiin Kristukseksi) kolmikymmenvuotiaana, hyvin samanlainen kuin toiset huomattavat miehet, kuten Gandhi ja Zoroaster. Tämä "voitelu" on itsensä tiedostamisen (self-realizing) kokemus.

Johnson näyttää yrittävän todistaa, että aivan kuten ihminen Jeesus oli voideltava Pyhällä Hengellä voidakseen (ihmisenä) tehdä tekemänsä ihmeitä, niin myös meillä voi olla sama kokemus voidaksemme tehdä saman, sillä Jeesus on mallimme.

Raamattu ei tee sitä sanan "Kristus" kanssa. Apostolit eivät koskaan luokitelleet Kristusta, että se olisi arvonimi tai kokemus. Kristus on Jeesuksen jumaluuden nimitys. Raamattu sanoo, että Jeesus on Kristus ja viittaa Jeesukseen Kristuksena: "Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa . . ." Kristus on ikuinen persoona, jumaluuden toinen persoona, Isän valittu ja siten voideltu Pyhällä Hengellä.

Tullessaan maailmaan Jeesus oli jo Kristus; hänen ei koskaan tarvinnut tulla Kristukseksi, eikä kukaan voi tulla Kristukseksi, ellei ole väärä Kristus (s.o. antikristus).

Johnson jatkaa samasta aiheesta – "voitelusta":

Sana voitelu tarkoittaa "töhrä" (smear)." Pyhä Henki on Jumalan öljy, joka töhrittiin Jeesukseen joka paikkaan Hänen vesikasteessaan. Nimi Jeesus Kristus merkitsee, että Jeesus on se Yksi, joka on töhritty Pyhällä Hengellä.

Hengen vuodatuksen täytyi tapahtua Jeesukselle, jotta Hän olisi täysin pätevä. Tämä oli Hänen etsintänsä. Tämän voitelun saaminen kelpuutti Hänet käyttämään nimeä Kristus, joka tarkoittaa "voideltu." Ilman sitä kokemuksesta [voitelua] ei voinut olla arvonimeä.⁴

Näetkö ongelmat, joita Johnson'in opetukset voitelusta nostavat?

Esimerkiksi, tuliko Jeesuksesta Kristus Hänen kasteessaan? Jos "Kristus" on voimassa vasta kokemuksen jälkeen, niin mikä Jeesus oli ennenkuin Pyhä Henki tuli Hänen päällensä Jordanilla?

Johnson'in näkemys Kristuksesta muistuttaa hätkähdyttävästi harhaa, joka tuli esiin varhain seurakunnan historiassa ja torjuttiin harhaoppina. Sitä kutsutaan *adoptianismiksi*. Sen mukaan Jeesus oli hurskas ihminen, josta "tehtiin Kristus" vasta kolmikymmenvuotiaana, kun Hänet voideltiin Pyhällä Hengellä. Hän teki ihmeitensä Pyhällä Hengellä, mutta "voitelu" jätti Hänet, kun Hän kuoli ristillä. Jos Jeesus voi tehdä niitä (ilmestystiedon ja voitelun kautta), niin kaikki uskovat voivat.

Ensimmäisessä Johanneksen kirjeessä on jae, joka torjuu tämän Kristusta koskevan harhan:

Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta, Jeesus Kristus, ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus. (1. Joh. 5:6)

Hereetikot opettivat, että Jeesus ei ollut Kristus, ennenkuin Hänet kastettiin vedessä ja voideltiin Hengellä. Hän pysyi Kristuksena, kunnes vuodatti verensä. Apostoli kuitenkin sanoo, että "Hän on

tullut veden ja veren kautta;” siitä seuraa, että Hän oli jo Kristus, kun Hänet kastettiin ja pysyi sellaisena ristillä ja läpi ylösnousemuksensa. Nimitys ”Kristus” oli ja on enemmän kuin kokemus; se on luontainen (inherent) Jeesukselle, Jumalihmiselle (Divine God/man).

IV. Kokemuksen korostus, opin vähättely

Lopuksi Bethel (ja Bill Johnson) on todella vaarallinen lähestymistavassaan oppiin ja kokemukseen ja on altistanut kannattajansa seuraaville käytännöille:

Väärä profetoiminen

Visualisoiminen

“Tulitunnelit”

Huolestuttavat likoamismatkat⁵

Visualisoiminen, kontemplatiivinen rukous ja mietiskelykäytännöt

Joikaaminen, likoaminen ja hengellinen juopumus

Pyhän Hengen ”pössyttely (toking)” päästäkseen ”korkealle Jeesuksessa”

”Normaalien” profeetallisten sanojen lisäksi Bethel'in ”Voiman ja rakkauden konferenssiin” osallistujat helmikuussa 2014 saivat tatuointeihinsa ja lävistyksiinsä liittyviä tulkintoja. Doug Addison osaa tulkita kätkettyjä viestejä ruumiissasi ja jopa kouluttaa sinut tekemään samaa. Sinun ei edes tarvitse lentää hänen olinpaikkaansa; kohtuullisesta 150 dollarin korvauksesta hän voi kutitella korvasi puhelimesta 30 minuuttia.⁶

Usko minua, kun sanon, että olen vasta raapaissut Bill Johnson'in irrationaalisen, epäraamatullisen ja jopa Raamatun vastaisen, mutta vaikutusvaltaisen palvelutyön pintaa. Kuinka ovatkaan tunnustavat kristityt tulleet niin arvostelukyvottomiksi?

Bethel'issä on yksi puoli, joka on ehkä kaikkein vaarallisin. Johnson'illa, kuten niin monilla häntä edeltäneillä helluntailaisilla ja evankelikaalisilla, on voimakas opinvastainen korostus. Uuden Apostolisen Uskonpuhdistuksen (NAR) uusmystikoille opilla on kuolettava vaikutus ja se kelpaa vain siinä määrin, kuin saa aikaan kokemusta. Oppi on ”kirjain, joka kuolettaa” ja johtaa ”päätietoon” vastakohtana yksilölliseen ilmoitukseen perustavalle henkilökohtaiselle kokemukselle Jumalasta.

Niitä, jotka vaativat sitoutumista oikeaan oppiin, karrikoidaan fariseuksina. Näissä piireissä kierrätetään tuttuja kliseitä, kuten: ”Jumala loukkaa järkeä, että pääsisi sydämeen” ja ”kokemuksen omistava ihminen ei koskaan ole opin omistavan armoilla”. Paljastaessaan viimeisimmän nokareen omaa ilmoitustaan tämän lajin saarnaajat usein iloitsevat sanoessaan: ”Nyt minä käännän sinun teologiasi ylösalaisin . . .” Havainnollistaessaan tätä Bill Johnson toteaa:

Jeesus esitti pelottavan lausunnon koskien niitä, jotka pitävät Raamatun tutkimista tärkeämpänä kuin kokemusta: ”Te tutkutte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä ja ne juuri todistavat minusta” (Joh. 5:39). Ellei Raamatun tutkimisemme johda meitä syvempään suhteeseen (kohtaamiseen) Jumalan kanssa, niin se vain kasvattaa taipumustamme hengelliseen ylpeyteen. Me kasvatamme tietämystämme Raamatusta, jotta asemamme Jumalan edessä tuntuisi hyvältä ja että olisimme paremmin varustettuja väittelemään niiden kanssa, jotka ovat eri mieltä. Jokainen ryhmä, joka haluaa puolustaa oppia, on altis tälle kiusaukselle ilman Jumalan kohtaamista . . . Jeesus ei sanonut: ”Minun lampaani tuntevat minun Kirjani;” se on Hänen äänensä, joka meidän tulee tuntea.⁷

Johnson väittää niiden, jotka etsivät raamatullista tietoa olevan ”hengellisen ylpeyden” vaarassa

lisäen tietoa, ”jotta heidän asemansa Jumalan edessä tuntuisi hyvältä” ja paremmin pärjäisivät väittelyissä niiden kanssa, jotka ovat eri mieltä! Mikä pastori! On melkein kuin hän lannistaisi halua kasvaa raamatullisessa tiedossa!

Toisaalta kuitenkin Johnson katsoo niiden olevan autuaita, jotka etsivät ”syvempää tietoa” (kuin se, mitä Raamattu paljastaa?) ja syvempää ”kohtaamista” Jumalan kanssa (kokemusta). Kuvittele nuorta henkilöä istumassa tällaisen jatkuvan opetuksen alla, niin näet, miksi Bethel, Jesus Culture ja Yliluonnollisen Palvelutyön Koulu ovat antautuneet mitä aistillisimpaan mystiikkaan!

Minun lampaani kuulevat minun ääntäni ja minä tunnen ne ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. (Joh. 10:27-28)

To order copies of *Beware of Bethel: A Brief Summary of Bill Johnson’s Unbiblical Teachings*, [click here](#).

(See [related booklets](#).)

Endnotes

1. Bill Johnson, *The Supernatural Power of a Transformed Mind* (Shippensburg, PA: Destiny Image Publishers, first edition, January 1, 2005), p. 50.
2. Bill Johnson, *Face to Face with God* (Lake Mary, FL: Charisma House, 2007), p. 200.
3. Bill Johnson, *When Heaven Invades Earth* (Shippensburg, PA: Destiny Image Publishers, 2005), p. 87.
4. Ibid.
5. <http://beyondgrace.blogspot.com/2011/07/bill-johnson-and-john-crowders-leaven.html>;
<http://www.youtube.com/watch?v=LrHPTs8cLIs> <https://www.facebook.com/photo>.
6. http://gospelliving.blogspot.com/2013/04/why-jesus-culture-bethel-church-and_15.html.
7. Bill Johnson, *When Heaven Invades Earth*, op. cit., p. 93.

To order copies of *Beware of Bethel: A Brief Summary of Bill Johnson’s Unbiblical Teachings*, [click here](#).